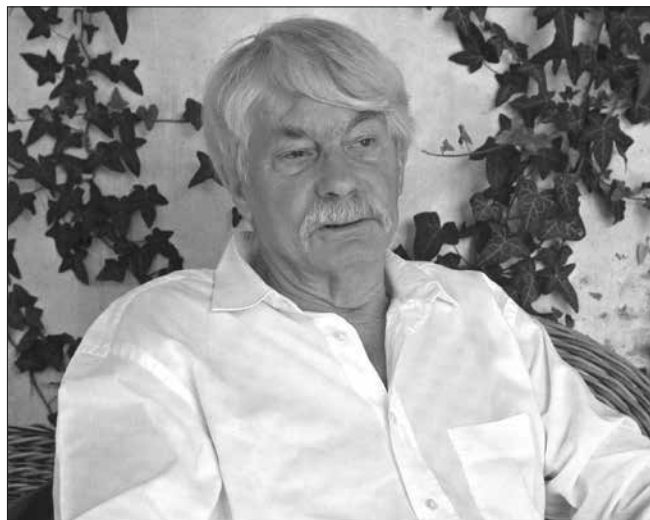

Melocco Miklós

**Magyar Corvin-lánccal és a Nemzet Művésze címmel kitüntetett
Kossuth-díjas szobrászművész, érdemes művész**

Polgári családban és környezetben, Rómában született 1935. április 3-án. Neveltetése során elsajátította a művészetek szeretetét és tiszteletét. Kisgyermekként családjával egy ideig Berlinbe költöztek, majd Adolf Hitler embertelen rendszere miatt Magyarországon telepedtek le. A családban egyedül anyai nagyanyja volt magyar. A budapesti, Stefánia úti lakásukkal szomszédságban Ligeti Miklós szobrász lakott, s ez is mély benyomást gyakorolt rá. Budapesten a piaristák iskolájába járt. Apját, Melocco Jánost, aki nyolc nyelven beszélő katolikus újságíró, az Új Ember folyóirat segédszerkesztője volt, elfogták, s az 1950-ben tartott koncepció perben halálra ítélték, majd 1951. február 22-én akasztással kivégezték. Így az addigi békés családi háttér szétzilálódott. Anyagi gondokkal küszködve járt gimnáziumba, a tanulás mellett dolgozott, volt hómunkás, sírásó, segédmunkás. Háromszor jelentkezett a Képzőművészeti Főiskolára, az első két alkalommal származása miatt elutasították. 1955-ben vették fel a főiskolára. Az 1956-os forradalom alatt tudatosult benne végképp magyar identitása. Tanulmányait Varsóban folytatta volna, ám végül 1961-ben Kmetty János és Pátzay

Pál mestereknél itthon végzett. Dolgozott a Fiatal Művészek Stúdiójában is (ahol a padon ülő Adyt alkotta). 1981-ben Zsámbékon telepedett le. 1990-től a Magyar Képzőművészeti Főiskola címzetes egyetemi tanára. 1992-től a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 1995-től elnökségi tag.

Ki vagyok én: Melocco Miklós

A fontosabb kérdés: mit jelent szobrásznak lenni?

Gondolat és ízlés. [...] A szobor láttán fenséges, költői hangulatot éreznek az erre az érzésre képes emberek. A szobor hatása nem mindenható. A remekmű is védtelen. A néző kulturáltsága dicséri és védi is a művet [...] A gondolat vagy gondolatok, amik a szoborban értelmet és formát kapnak, egészséges gondolatok kell, hogy legyenek. Ami gondolatilag, filozófiailag rossz, az, ha virtuóz módon készül, akkor is rossz.

(In: Melocco Miklós. Kráter Műhely Egyesület, Pomáz, 2000)

Arkhimédész és az ifjú

(Budapest, az Építőipari Szakközépiskola aulája)

A szobrász

Szobrásznak lenni nem természetes dolog!

Mert a szobrász nem úgy tanulja „szakmáját”, mint anyanyelvét a költő, mint a zenét a zenész. [...]

A szobrász a szó jó és szép értelmében rokona a költőnek és a zenésznek, mert műveivel ő is gondolatait és érzelmeit fejezi ki. De érzé-

sei, gondolatai és megnyilvánulásai közé odaáll szakmája, amelyet meg kell tanulnia, majd tanítóit ki kell nőnie, és jóformán csak felnőtt korban kezdheti el az igazi tanulást. Élete derekán kell fiatalemberhez hasonlóvá – lelkesé, elmélyültté, vaddá – válnia.

(Mozgó Világ, 1976. 5. szám)

Arhimédész és az ifjú – részlet (Budapest, az Építőipari Szakközépiskola aulája)